

РЕШЕНИЕ

№ 592

гр. София, 03.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 29.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12958** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба от С. Я., лично и като законен представител на А. И., граждани на Ислямската Република П. като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е отказ за настаняване в помещение на център на Държавната агенция за бежанците, обективиран в писмо рег. № УП 5222/04.11.2019 г., издаден от началника на отдел „ПМЗ - кв. О. Купел“, РПЦ [населено място]. Излагат се доводи за постановяване на отказа при съществено противоречие на административно производствените правила – основание за оспорване по чл. 146, т. 3 от АПК. Претендира се отмяната на отказа.

Ответникът – началника на отдел „ПМЗ - кв. О. Купел“, РПЦ [населено място] изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С решение № 5231/21.08.2019 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците, е предоставен статут на бежанец на С. Я. и малолетната ѝ дъщеря А. Я., граждани на Ислямската Република П.. С молба, вх. № УП 5222/12.11.2019 г., до председателя на Държавната агенция за бежанците е оправено искане от С. Я. и А. И. за поправка на очевидна фактическа грешка в решението за предоставяне на статут на бежанец, по отношение на лични данни, съдържащи се в това решение, а именно

неточно определен семеен статус, неточно посочена година на раждане, неточно посочване на фамилното име на нейната дъщеря. На 01.11.2019 г. в Държавната агенция за бежанците е постъпила молба от С. Я., съдържаща искане и позволение да ѝ бъде предоставена възможността да остане да живее в РПЦ О. Купел, заедно с малолетната си дъщеря до поправката на явната фактическа грешка, допусната в решението за предоставяне на статут на бежанец. С писмо, изх. № УП 5222/04.11.2019 г. началникът на отдел „ПМЗ – кв. О. Купел“, РПЦ – [населено място] е уведомил молителката, че съобразно обстоятелството на предоставената ѝ международна закрила, същата няма правото да пребивава в помещение на център на Държавната агенция за бежанците. Това писмо е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред тази съдебна инстанция.

След анализ на представените по делото доказателства следва извода за правилност на обжалвания акт, като съдът съобразява обстоятелството, че доколкото със съдържанието на това писмо е налице волеизявление на административен орган, с което се засягат права и интереси на жалбоподателя, то същото може да се определи като индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и бежанците и е допустима. По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Спор между страните по отношение на фактите не съществува. От събраните по делото доказателства се установява, че с решение № 5231/21.08.2019 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците, е предоставен статут на бежанец на С. Я. и малолетната ѝ дъщеря А. Я., граждани на Ислямската Република П.. Това обстоятелства обуславя приложимостта на правилата относно правата и задълженията на чужденците, получили международна закрила, които са регламентирани в раздел трети на глава четвърта от Закона за убежището и бежанците. Сред тези права е и това по чл. 32, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците, съгласно който на чужденец с предоставена международна закрила може да се окаже финансова помощ за настаняване в жилище за срок до 6 месеца от влизане в сила на решението за предоставяне на международна закрила при условия и по ред, определени от председателя на Държавната агенция за бежанците, съгласувано с министъра на финансите. От съдържанието на подаденото искане, по което е постановен обжалваният акт, следва несъмнения извод, че искането не е това по чл. 32, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците, доколкото същото не представлява искане за оказване на финансова помощ. Не намира приложение и нормата на чл. 33 от Закона за убежището и бежанците, доколкото същата действително предполага възможността за настаняване в други места за настаняване със специални условия за малолетни и непълнолетни лица, но обхвата на тази норма е ограничен по отношение на лицата – прилага се само по отношение на непридружени малолетни или непълнолетни чужденци, получили международна закрила. В процесния случай искането е направено от родител на непълнолетно дете, което не може да бъде определено като непридружено непълнолетно лице по смисъла на параграф 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците. Правото на чужденец за настаняване в регистрационно-приемателен център на Държавната агенция за бежанците е право по чл. 29, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците, но право, което чужденецът има по време на производството за предоставяне на международна

закрила. В процесния случай това производство е приключило с влязло в сила решение на административния орган за предоставяне на международна закрила и не се обосновава приложимост на чл. 29, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците. Настаняването на центъра на Държавната агенция за бежанците по отношение на молителката и нейната непълнолетна дъщеря е било осъществено именно за целите на производството по предоставяне на международна закрила, но не и за целите на поправката на явна фактическа грешка, допусната в административния акт. Така направените изводи не се отричат от обстоятелството на съществуване или не на приети правила по чл. 32, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците, доколкото искането от молителката е направено с посочване на чл. 32, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците, но не е за предоставяне на финансова помощ. Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Я., лично и като законен представител на А. И., граждани на Ислямската Република П. срещу отказ за настаняване в помещение на център на Държавната агенция за бежанците, обективиран в писмо рег. № УП 5222/04.11.2019 г., издаден от началника на отдел „ПМЗ - кв. О. Купел“, РПЦ [населено място]
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: